

[Statsministeren]

RV har ved beslutningsforslag i de to foregående folketingssamlinger opfordret regeringen til at indføre retningslinjer for medlemsbeskikkelser af udvalgene. Da beslutningsforslagene blev positivt modtaget, men ikke nåede at blive færdigbehandlet, mener regeringen, at der nu bør lovgives på området.

Lovforslaget tilsigter at fremskynde udviklingen mod en mere afbalanceret kønsmæssig sammensætning af udvalgene. Lovforslaget vil forhåbentlig efter at have virket et antal år overflødig gøre sig selv.

Ved nærværende lovforslag skal myndigheder og organisationer, der skal stille forslag om et medlem af udvalg m.v., foreslå både en mand og en kvinde. Ministeren afgør, hvem der skal beskikkes som medlem. Såfremt der skal stilles forslag om flere medlemmer, skal der foreslås lige mange mænd og kvinder og i tilfælde af ulige antal én mere af det ene køn end af det andet.

Den minister, der nedsætter udvalget, har ansvaret for, at udvalget så vidt muligt får en afbalanceret kønsmæssig sammensætning.

Såfremt myndigheden eller organisationen ikke kan udpege eller foreslå lige mange mænd og kvinder som ovenfor nævnt, skal der samtidig med indstillingen angives begrundelsen herfor, f.eks. fordi myndigheden eller organisationen ikke har mulighed for at foreslå personer af begge køn med de for udvalgsarbejdet fornødne kvalifikationer og/eller sagkundskab. Hertil kommer, at der vil være myndigheder og organisationer, som endnu ikke har mulighed for at lade sig repræsentere med både mænd og kvinder. I visse organisationer er kvinder enten kun i ringe omfang repræsenteret eller ikke indvalgt i de kompetente organer.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Energiministeren (Enggaard):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning.

(Lovforslag nr. L 137).

Lovforslaget fremsættes på baggrund af varmforsyningslovens bestemmelse om, at

der skal fremsættes forslag om revision af loven i folketingsåret 1984-85.

Lovforslaget indebærer bl.a. en ophævelse af overgangsbestemmelserne i lovens kapitel 3 om den såkaldte delplanlægning, ligesom det foreslås, at der sikres mulighed for, at kompetencen til efterfølgende at ændre allerede godkendte varmeplaner kan overføres fra ministeren til amtsrådet.

Den hastende varmeplanlægning efter overgangsbestemmelserne i lovens kapitel 3 nærmer sig nu sin færdiggørelse. Med delplanlægningen er der skabt grundlag for store dele af naturgasprojektet samt en omfattende udbygning af kraftvarmeforsyningen.

For de øvrige områder af landet er kommuner og amtskommuner nu i gang med den almindelige varmeplanlægning efter bestemmelserne i lovens kapitel 2. I forhold til de opgaver, der forestår i den kommende tid i forbindelse hermed, finder jeg, at de gældende regler i det væsentlige indeholder tilstrækkelige muligheder for at tilpasse varmeplanlægningen til de forudsætninger for omlægning af varmforsyningen, der er gældende i forskellige områder af landet. Særligt vil jeg fremhæve, at der er mulighed for, at mindre kommuner med begrænsede muligheder for kollektiv varmforsyning kan nøjes med at udarbejde enkle planer, afpasset efter de lokale forudsætninger. Endvidere kan der foretages en fremskyndt planlægning, hvor dette er nødvendigt, f.eks. af hensyn til overholdelse af tidsfrister i naturgasprojektet.

På denne baggrund finder jeg ikke længere behov for at opretholde bestemmelserne i lovens kapitel 3, som derfor foreslås ophævet, dog således at den igangværende delplanlægning fuldføres efter de gældende regler.

Varmeplanlægningen har i de forløbne fem år særligt sigtet på at tilvejebringe grundlaget for en udbygning af kraftvarmforsyningen samt en hurtig opbygning af et indenlandsk naturgasnet. Disse opgaver har været bundet af stramme tidsfrister, bl.a. for at opnå en hurtig oliefortrængning. Endvidere er der tale om forsyningsomlægninger, der må ses i en større sammenhæng, og som indebærer investeringer af betydning for hele landet. Karakteren af disse omlægninger har derfor nødvendiggjort en overordnet regulering af planlægningen. Det er min forventning, at en del af den hidtil gældende regule-

[Energiministeren]

ring vil have udtømt sin mission i løbet af de nærmeste år, når den igangværende førstegangsplanlægning er afsluttet. Planlægningsopgaverne skifter herefter karakter og vil fremover hovedsagelig bestå i en løbende justering af varmeplanerne i det omfang, der opstår behov herfor. Ved sådanne efterfølgende justeringer vil der være særlig anledning til at sikre smidige og enkle procedurer, således at indsatsen kan afstemmes efter de lokale behov og i øvrigt tilrettelægges decentralt. Med henblik herpå indeholder forslaget en ændring af lovens § 10, således at der sikres mulighed for en decentral justering af godkendte varmeplaner i de tilfælde, hvor der ikke er overordnede hensyn, som nødvendiggør en central godkendelse.

Lovforslaget indeholder i øvrigt på enkelte punkter en præcisering af lovens bestemmelser, ligesom der foreslås ændringer i lovens klagebestemmelser. De foreslåede ændringer af klagebestemmelserne tilsigter bl.a. at bringe lovens klagefrister i overensstemmelse med, hvad der gælder i den øvrige sektorlovgivning.

Der foreslås en ophævelse af ministerens og amtsrådenes kompetence til at pålægge kommunalbestyrelser at forbyde etablering af bestemte opvarmningssystemer.

Ud over de ændringer, der er indeholdt i lovforslaget, overvejes det som led i regeringens regelforenklingsarbejde, om der kan gennemføres en forenkling af prisbestemmelserne for varmemforsyningen efter lovens kapitel 6. Som et resultat af dette arbejde har jeg taget initiativ til en ændring af de efter kapitel 6 fastsatte administrative afskrivningsregler, således at nyanlæg med kort teknisk eller økonomisk levetid får en enklere adgang til en hurtig afskrivning af anlægsudgifterne. En sådan ændring har været drøftet med de berørte organisationer og forventes gennemført i løbet af kort tid.

Det er min opfattelse, at der gennem varmeplanlægningen allerede er opnået betydelige resultater takket være en stor indsats fra kommuner, amtskommuner og forsyningselskaber, ofte under vanskelige vilkår med hensyn til bl.a. tidsfrister. Lovforslaget er et udtryk for, at varmeplanlægningen er en proces, der forløber under stadig skiftende vilkår, og at opgaverne i lyset af de opnåede resultater har skiftet karakter. Det er min opfattelse, at der stadig er væsentlige opga-

ver at løse gennem varmeplanlægningen. På denne baggrund skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Boligministeren (Bollmann):

Hermed tillader jeg mig for folketingsretten at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber. (Ændring af prisfastsættelsesbestemmelserne for andele i andelsboligforeninger).

(Lovforslag nr. L 138).

Lovforslaget er begrundet i det forhold, at det ved lov nr. 207 af 16. maj 1984 om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme er fastsat, at de offentlige vurderinger fra og med 18. almindelige vurdering pr. 1. januar 1986 skal ske som egentlig konstantvurdering. Forslaget har primært til formål at sikre, at private andelsboligforeninger fortsat kan lægge den prioriterede ejendoms-værdi til grund ved opgørelsen af foreningens formue.

I øvrigt skal jeg henvise til lovforslaget og dets bemærkninger.

Industriministeren (Stetter):

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond og af lov om internationalt udviklingssamarbejde.

(Lovforslag nr. L 139).

Lovforslaget tager sigte på at overføre den særlige eksportkreditgarantiordning, der er hjemlet i § 7 i lov om internationalt udviklingssamarbejde, til lov om Danmarks erhvervsfond med henblik på, at eksportkreditrådet overtager administrationen af ordningen, der hidtil er administreret af industriministeriet i samarbejde med udenrigsministeriet.

Regeringen nedsatte i juni 1983 et udvalg (Nyboe Andersen-udvalget) til at gennemgå de forskellige statslige støtteordninger til private kapitaloverførsler til udviklingslandene. Nyboe Andersen-udvalget afgav i juni 1984 betænkning (nr. 1006, 1984). I betænkningen anbefales det både af hensyn til udviklingslandenes fortsatte adgang til import af udviklingsrelevante leverancer og af hensyn til